

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 57	Utkommer hver måned	Juni 1935	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattelid Davik	6. årg.
--------	---------------------	-----------	--	---------

Bønn.

Herre Gud, kjære fader, du som opplyser og leder dine troendes hjerter ved din hellige ånd: Giv oss, at også vi ved denne ånd må få en rett tro så vi alltid kan glede oss ved hans trøst og kraft, ved din kjære sønn Jesus Kristus, vår Herre. Amen.

Salme.

(Mel.: Vær nu glad og vel til mode).

Heilag Ande, himmelgåva,
Guds ords tolk og trøystarmann,
som vår frelsar sine lova,
som all sanning tyda kan, —
kom til oss med guddoms eld,
sannings ljøs og livsens veld!
Lat oss i vårt hjarta kjenna
elden frå Guds altar brenna!

Som et glo frå altarvarmen
rørde ved profetens munn,
reinsa syndi, sløkte harmen,
tendra tru i hjartegrunn,
so du reinsa må vårt sinn,
vig oss til ditt tempel inn!
Lat oss aldri sorg deg gjera,
aldri meir vår Gud vanæra!

Biskop Støyten.

Den Helligånd.

Ingen kan komme til mig uten at Faderen som har utsendt mig far draget ham. Joh. 6.44.

Når du ser vårsolen kaste sine stråler ut over mark og skog, og livet våkner. spirer, spretter, jubler — en uendelig mangfoldighet av farver og forner og toner, da ser du Guds vidunderlig deilige skapning. Du kan betrakte den og beundre den og gjøre dig mange ophøiede tanker om ham som har skapt alt dette. Dermed er og blir han dog

fremmed for dig, og du er og blir kald mot ham. Din forstand og din fantasi er berørt, men ikke ditt hjerte. Men blir du grepet av det du ser, grepet slik at din sjel sitrer i tilbedende andakt, da har du ikke bare sett Gud Faders skapning, Gud Fader har selv lyst dig imøte, en stråle av hans herlighet er falt inn i din sjel og har rørt ved ditt hjerte. Denne stråle er Ånden.

Vi går allesammen med en bevissthet i oss om at noget er godt og det skal vi gjøre, noget annet er ondt, og det skal vi ikke gjøre. Der er noget i oss som holder dom over det vi sier og gjør. Det er samvittigheten. I den ser vi også inn i en verden som Gud har skapt, enda vidunderligere enn den ytre verden. Du kan betrakte også denne Guds skapning og beundre den og gjøre dig ophøiede tanker om ham som har skapt den. Dermed blir han like fremmed for dig og du like kald mot ham. Din forstand og din fantasi er berørt, men ikke ditt hjerte. Men blir din sjel grepet av kravets hellige alvor, så det går dig gjennom marg og ben: slik skal, slik må, slik bør jeg være, — slik skal, slik må, slik bør jeg handle; står du der skamfull og harm, fordi du ikke er slik, ikke har handlet slik — da har du ikke bare sett på Guds gjerning i samvittigheten; du har hørt hans røst. Gud har selv i sin hellige majestet trådt frem for din sjel, og du har stått for hans ansikt, og han har holdt dom over dig. Dette er Ånden.

Vi leser om Jesus i evangeliene, og vi hører om ham i kirken. Vi leser og hører om hans rene liv i hellig kjærlighet, hans klare liflige forkynnelse, hans hellige offerdød, hans herlige opstandelse. Det er allesammen vidunderlig, og vi kan betrakte og beundre det og gjøre oss mange ophøiede

tanker om det, og dog er Jesus i dypeste grunn fremmed for oss, og vi kolde mot ham. Det er bare vår forstand og fantasi som er berørt, ikkje vårt hjerte. Men blir du grepet av Jesu hellige skjønnhet, så du sukker i din inderste sjel: å, var jeg som dig, Herre Jesus, var jeg lik dig! — og enn mere: blir du grepet av Jesu hellige kjærlighet så du ber: ta mig, Herre Jesus — jeg er en fortapt synder — ta mig i dine armer og frels mig fra synden og gjør mig god, — da har du ikkje alene hørt og lest om Jesus, — han er selv trådt lyslevende frem for din sjel og har kastet lysstråler inn i den. Det er Jesu ånd som har grepet dig. Men Jesu ånd er den Helligånd.

Vi kan lukke oss for Guds ånd. Vi kan motstå ham, så hverken hans storhet i skapningen eller hans hellighet i samvittigheten eller hans kjærlighet i Kristus gjør noget inntrykk på oss. Vi kan forherde oss i likegyldighet. Vi kan forherde oss så lenge og så hårdt, at all følelse for Gud er slukket. Da er vi fortapt. Jesus taler et sted om en synd som ikkje forlates hverken i denne verden eller den tilkommende. Det er synden mot den Helligånd. Å kvele, stadig bestemt og avgjort kvele alle de inntrykk Gud gjør på menneskehjarter, det er å synde mot Guds ånd.

Synd ikkje mot den Helligånd. Motstå ham ikkje. Å, jeg ber dig: gi ham inngang, la ham gripe dig, drage dig, vinne dig. Han er Guds kjærlighets omfavelse. La ham favne dig, trykke dig inn til det evige Guddomshjerte, ånde den himmelske kjærlighets varme pust på din iskolde sjel. Så skal du leve. Du i Gud og Gud i dig.

Herre Jesus, vi ber dig, send oss Ånden! Og hjelp oss at vi må åpne oss for ham, så din kjærlighet kan gripe oss og frelse oss! Amen.

Efter sogneprest **Thv. Klaveness.**

Den eldste i Davik.

Etter oppinodning frå redaktøren vil eg skriva nokre minneord i Kyrkjebladet um Marte Andersdotter Øvrebø som døydde den 22. mars i år. Ho var fodd 6. januar 1834 og var no då ho fall burt 101 år, 2 månader, 16 dagar gamal. Denne gamle

kona hadde røynt mykje og ho kunde fortelja, for ho hadde eit utifrå godt minne. Her er no 20 år sidan eg lærde kjenna henne. Alt då var ho kroki og krøkt av slitet og strevet for seg og sine. Men åndsfrisk og åndssterk var ho, og det fekk ho vera like til det siste.

Tri og tjuge år gamal vart ho gift med Søren Jakobsen. Dei fekk bygsla seg nokre lyngrabbar på sudsida av Berlepollen. Her bygde dei hus, rudde og streva i lag i yver 10 år. Barneflokket var vaksen til 6. Det var smått for dei, men det gjekk då fram- yver når ein berre fekk ha helsa. Men so kom det tunge slaget for henne. Den 25. februar 1869 kom det burt på sjøen eit båt- lag frå bygdi med 9 mann. Det var Otte Olsson Ytrehaug (42 år), Ole Olsson Indrehaug (35 år), Jakob Jakobsen Berle (69), Jan Knutsson Hestevik (62), Søren Jakobsson Hestevik (37), Abraham Abrahamsson Hestevik (40), Enok Jakobsson Berle (30), Henrik Johannesson Vingen (26), Torstein Absalonsen Berle (42). So sat ho att åleine med den store barneflokket. Sorg og naud møtte henne. Vonlaust sag det ut, men ho gav ikkje upp, streva alt ho vann. På ymse stader langs stredene var utmarkeslætte, og der fekk ho slå. Dei største borni laut ho senda frå seg, og so hadde ho ingen til å passa dei minste, men laut ha dei med seg kvar ho for. Dei var sårt å høyra henne fortelja um denne tidi. Tårone trilla då ned yver det rukkute andlitet, men samstundes synte barnesmilen seg um munnen hennar. Ho slutta alltid med dei ordi: »Gud har vore god imot meg du!«

Ho var sers flink å syngja, ho Marte. Det var reint eit under kor mange songar, salmar og vers ho kunde. Gamalt var det, både ord og tonar; men det klang vent. Det kom ifrå hjartedjupet, ut frå ei rein og heil barnetru. Det siste året heldt ho for det meste sengi; ho fekk ein leid kreftsvull i andlitet; men truleg var det influensa som sleit av livstråden hennar.

Med henne er det eldste menneskje i Davik, ja kanhenda i heile Nordfjord, gjenge til kvile. Signa vere minnet hennar.

Våre døde.

9. april: Søgna Bergesdr. Færestrand, enkje, hushalderske, Eldevik; f. 1863 i Skavepollen; hjartesjukdom.
12. april: Sivert Isaksson Hestevik, g. kårmann; f. 1861; hjartefeil.
20. april: Elling Ingebriktsson Bortne, g. gbr.; f. 1870; tuberkulose.
22. april: Rakel Rasmusdr. Gangsøy, kona til Ole Gangsøy; f. 1849; alderdom.
26. april: Rasmus Jensson Risøy; g. gbr.; f. 1857; kolbrand.
28. april: Gregorius Isaksson Ramsevik, g. gbr.; f. 1864; nyresjukdom.
30. april: Anders Hansson Berge, Nore, e. kårmann; f. 1851 i Kyrkjebø i Sogn; blæresjukdom.

Mold er du og til moldi skal du attende. 1. Mos. 3, 19.

Notisar.

Døypte: 14. april: Jon, f. 30. okt. 1934 av foreldre Josef Olsson Gangsøy og k. Magnhild Korneliusdr. — S. d. Alf Kristian, f. 2. febr. av f. Olav Abrahamsson Lien og k. Aasta Pedersdr. 17. april: Dagfinn Reinhardt, f. 9. jan. av f. Albert Reielson Hessevik og k. Marie Iversdr. Anna Gerda, f. 26. des. av f. Hjalmar Gabrielson Brobakke og k. Karolina Rasmusdr. — 19. april: Åke Gunnar, f. 6. febr. av f. Salmund Pedersson Yri, Isane, og k. Aasta Guttormsdr. — 21. april: Olga Astrid, f. 23. febr. av f. Sigurd Rasmusson Isehaug og k. Malene Gabrielsdr. S. d. Einar Olav, f. 18. febr. av f. Peder Hansson Haus og k. Olina Pedersdr. — S. d. stadfest heimedåp av Kåre Alf, f. 26. febr. av f. Ingvald Kristensson Bøen og k. Marie Filipsdr. — 28. april: Jorunn Sigrid, f. 8. mars av f. Martin Johannesson Sunde, Dombestein, og k. Brita Amundsdr. — 12. mai Olav Bernhard, f. 26. jan. av f. Ole Andreasson Torheim og k. Rakel Kristensdr.

Vigde: 2. mai i Oslo Harald Johanessen Bakke, Davik, og Marie Mikkelsdr. Berglund, Davik.

Ofringar: Rugsund langfredag til heidningmisjonen kr. 53.70. — Davik 1. påskedag til sjukepleien kr. 55.25. — Aalfot s. d. til sjukepleien kr. 40.41.

Basarar: Leirgulen 31. mars for Norges kristelige ungdomsforbund kr. 54.50. — Davik 23. april til sjømannsmisjonen 103.50.

Ved ekstrainsamling til misjonsselskapet i Davik kvinneforening kom inn kr. 35.

Til heidningmisjonen (N.M.S.) kom inn i Davik prestegjeld i 1934 kr. 2481.84. — I Davik sokn 1010.68; i Rugsund 1230.64; i Aalfot 240.52. Det

er i Davik 194.10 meir enn i 1933, i Rugsund 65.83 meir; i Aalfot 6.52 mindre. For heile prestegjeldet vert det ei auking frå 1933 på 253.41 — eit gledelegt resultat!

Til finnemisjonen kom i 1934 inn i prestegjeldet kr. 404.38, — i Davik sokn 277.93; i Rugsund 56.45; i Aalfot 70.00.

Talet på konfirmantar er i år: I Davik 14, i Rugsund 19, i Totland 12, i Aalfot 8.

Ved barnedåp bør ein hugsa på, at ho som ber barnet skal svara »med tydeleg røst«, som det står i ritualet, altså ikkje berre nikka eller kviskra. Likeeins bør dei andre fadderane sjølv sagt leggja i høg hendene under bønene og vera med i dei.

I Rugsund sokneråd var i møte 14. april fyrehavt søknad frå losjen og avhaldslaget på Bryggja um at Nynorsk salmebok må verta innført i sokni. Med 6 mot 2 røyster vart vedteke å leggja saki fram for kyrkjelyden til avgjerdse og å tilråda at Nynorsk salmebok vert teki i bruk i staden for Landstads. Det vart vedteke å ha avrøysting i alle kirsane i sokni.

Ein innsendar spør, um det er so at kyrkjelyden skal reisa seg medan truesvedkjenningi vert lesi ved dåpen, og held fram at då bør alle som er i kyrkja gjera dette. Det er nok slik, at dette ikkje er påbode i ritualet, men det er likevel frå gamalt brukt i dei fleste kyrkjene i Davik, og det er ein vakker og sømeleg skikk, som sjølv sagt alle bør retta seg etter. Innsendaren nemner og, at ein ofte kan høyra høgroysta prating frå sakristii, og at det har lett for å forstyrra. Naturlegvis er det noko som ein må vera merksam på og passa seg for. Han peikar likeeins på at salmenummeri burde hengjast upp fyrr folket tek til å koma. Det vilde jo vera ynskjelegt; men er vanskelegt å praktisera, sidan presten kjem straks fyre gudstenesta, og klokkaren i aneksi fyrst då får salmenummeri.

»**Evangelisk Tidsskrift**, organ for profetisk studium«, har eg fått tilsendt eit par nummer av. Det er utgjeve av Albert Hjorth m. fl., kjem ut kvar månad og kostar 5 kr. for året. Dei som har serleg interesse for spursmáli um verdens ende, dei siste ting o. s. v. vil her finna mykje som dei vil tykkja er forvitnelegt. Eg for min part meinar no elles, at der er mange andre ting i vår tru som ein kristen heller bør lesa um og arbeida med enn desse spursmål, som er so vanskelege å ha ei sikker meining um, og der alle påstand er so uvisse.

Den skriftlege avgangsprøva vart haldi 15. og 16. april. Stiluppgåva var: »Ein dag eg var uheppene. Der var 78 born som var med. Utfallet vart:

Aalfot. 7 born. Stil: 2,5; 2; 2,5; 2,5; 4; 1; 1,5. Rekning: 1; 1; 1; 1; 3,5; 1; 1. — Isane Dombestein: 2 born. 3; 1,5 og 4; 2,5. — Davik: 9 b. Stil: 1,5; 1,5; 1,5; 1,5; 2; 2; 1,5; 1,5; 2. Rekn.: 1; 1; 1; 1; 1,5; 1; 2; 2; 1,5.

Endal: 4 b. Stil: 1,5; 1,5; 3,5; 2. Rekn.: 1,5; 1; 4; 3. — Rugsund: 2 b. 3; 3 og 3,5; 6. — Leirgulden: 3 b. 2; 3; 1,5 og 1; 3,5; 1. — Bortne—Hennøy: 6 b. 2,5; 2; 2; 6; 2,5; 2 og 1,5; 1; 1; 6; 1,5; 1,5. — Berle: 4 b. 1,5; 2; 1,5; 2 og 1; 1; 1; 1. — Hamnen: 1 b. 2 og 1. — Oldeide—Gangsøy: 6 b. 1,5; 2,5; 4,5; 4; 4,5 3,5 og 2; 3; 4,5; 3; 4,5; 4,5. — Tytingvåg—Husevåg: 8 b. 1,5; 2; 2; 1,5; 1,5; 1,5; 1,5; 2 og 1,5; 1,5; 1,5; 1,5; 1; 1,5; 1,5; 1,5. — Nordstrand: 6 b. 3; 4; 3,5; 3,5; 1,5; 1,5 og 2,5; 3,5; 1,5; 3,5; 1; 1. — Rimstad: 5 b. 1,5; 2,5; 2; 1,5; 3,5 og 1; 2,5; 1; 2. — Maurstad: 6 b. 3,5; 1,5; 1,5; 1,5; 1,5; 1,5; 1,5 og 2,5; 1; 1; 1; 1; 1. — Haus—Reksnes: 5 b. 1,5; 1,5; 2,5; 2; 3,5 og 1; 1; 2; 1; 2. — Kjølisdal: 4 b. 2; 1,5; 2,5; 2 og 2,5; 1; 1; 1.

Eksamensnevnd var lærarane Bruland og Daviknes, skulestyreformannen og Ivar Torheim.

Gudstenster:

Trieinings sund., 16. juni: Aalfot.
1. sund. et. triein., 23. juni: Totland.
2. sund. et. triein., 30. juni: Davik.
3. sund. et. triein., 7. juli: Rugsund.
4. sund. et. triein., 14. juli: Aalfot.
5. sund. et. triein., 21. juli: Davik.

Ved alle gudstenster altargang um nokon ynskjer det.

For 100 år sidan. Døde: 6. juni 1835 Rasmus Halsteensen Møchlebust (Kjølisdal), gårdm., 63 år. 5. juni Tollef Pedersen Murstad (Maurstad), karmant, 70 år. 14. juni Niels Torgjersen Bruusvig, gårdm., 83 år. 11. juni Peder Torgjersen Rexnæs, gårdm., 53 år. »Druknet ved at falde ud af baaden idet han vilde redde en anden.« — Vigde: 7. juni ungkarl og husmand Ole Ervig, 46 år, son til Ole Olsen, Pernille Hongs, 33 år, dotter til Ole Pedersen. 21. juni ungkarl og tjenestekarl Abel Endal, 34 år, son til Isaach Andersen, og Johanne Uglen, 24 år, dotter til Knud Monsen. S. d. ungd. og gbr. Jørgen Rexnæs, 26 år, son til Jørgen Johnsen og Anne Ervigsæter, 20 år, dotter til Ole Torgjersen.

Kvittering for kontingent: Dombestein: Knut K. Domsten 5 kr. — Davik: Oline Bøen 2.50. — Aalfot: Martinus Vik 2. — Haus: Andreas Haus, Anders E. Ervik, Matias Ervik 2; lærer Eikas 3. — Kjølisdal: Berge Humborstad 3; Malene Utigard, Martinus Bugjerde 2. — Maurstad: R. J. Maurstad, Severin Kroken 3; Rasmus M. Nave, Kristian Nave 2. — Rugsund: K. Smelvær 2. — Elde: Martinus A. Elde 4. — Leirgulden: Anders Bortneskær 2. — Hamnen: M. Haukedal 2.50. — Utaabygd: Johanne Midtbø, Bergen, 2; Mrs. Swanson, Canada, 3.

Hjarteleg takk til alle.

En bekjennelse.

Fridthjof Nansens navn var som en fane for alt norsk. Og selv i vår rastløse tid lever en manns verk nogen årtier efter hans død. Det er mindre kjent enn det burde være at Nansen i sine senere år endret sin opfatning av kristendommen og dens betydning. Resultatet av denne forandring var en bekjennelse. Han gråt da han formulerte denne bekjennelse i sitt store foredrag i Universitetets aula i 1924. Den lød slik: »Jeg vil komme med en bekjennelse. Jeg må bekjenne at der er ikke sten på sten, ikke et atom på atom tilbake av det naturvidenskapelige grunnlag for min livsopfatning. Den var bygget på elementenes uforanderlighet og materialismens realitet. Nu svikter atomene. Nu vet vi at atomene er fylt av levende kraft. Det uendelig små er selv et solsystem av liv og bevegelse. Vi har nu intet annet å falle tilbake på for ungdommens oppdragelse enn den kristne etikk.«

Dikte av Claus Frimann.

Hvad man kan blive.

Den klogeste kan blive gjæk,
en gjæk kan blive klog;
den feigeste kan blive kjæk,
den kjækkeste et drog.

En gammel mann kan blive barn,
et barn kan blive mand;
en helgen blive kan et skarn,
et skarn omvendes kan.

Den mand udi det høie hus
kan styrtes dybt i nød;
ophæres kan en Lazarus
i lykkens høie skjød.

Thi bryst dig kun så mædelig;
ei mindste om foragt!
Selv denne hersker over dig,
naar du i muld er lagt.

Den beste religion.

Spurgeon sier: »Den beste religion er den som smiler ved bordet, som arbeider flittig ved symaskinen, som er vennlig i ovnskroken og elskverdig i dagligstuen. Jeg liker en religion som passer støvlene og far dem riktig blanke; som tilbereder et riktig sunt og velsmakende måltid, som måler ut en meter tøy og ikke gir en centimeter for litet. Det er sann kristendom som gjennetruer alt vårt livs arbeide.